

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, der var jo ikke meget spørgsmål i det til ordføreren. Men fru Karen J. Klint har naturligvis lov at kommentere det.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Sådan lige dagen før en helligdag er det da meget rart med de sidste bemærkninger, så jeg vil da også tillade mig at kvittere for dem.

Med hensyn til det, fru Anne Baastrup bemærkede om psykoseteam, tror jeg ikke, det er en hemmelighed, at jeg er en af dem, der er noget beklemmt, hvis det er modellen, som Danmark læner sig op ad, for jeg synes faktisk, at den samarbejdsform egentlig er opfundet ved, at distriktspsykiatrien og socialpsykiatrien fandt ud af at samarbejde bedre på tværs af sektorerne. Det er jo også en af de anbefalinger, som står i det, jeg lige her kort vil kalde voksenrapporten.

Jeg må skuffe fru Birthe Skaarup, hvis der er en forventning om, at jeg vil stå på talerstolen og sige, at hver eneste psykisk syg i Danmark skal have sin personlige ombudsmand, der skal følge vedkommende hele vejen rundt, for jeg tror ikke så meget på, at man skal tilbage til, at det kun er et enkelt menneske, som rådgiver folk, der har meget sammensatte problemer. Jeg tror faktisk, vi skal afvente de reaktioner, der kommer, når mange af de her anbefalinger bliver afprøvet i praksis, og vi så ser på, om det er noget, vi herindefra skal hjælpe med at gøre.

Den udfordring, der på kort sigt er vigtigst i det her, er, at det personale, der er i de forskellige sektorer ude i landet, skal finde sammen og komme forbi de fagkulturer og de barrierer, de selv har været med til at opbygge gennem historien. De skal tage hul på fremtiden ved at række hånden mere frem til hinanden.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Tove Fergo som ordfører.

Tove Fergo (V):

Det er en målsætning for Venstre, at mennesker skal have de bedste muligheder for at klare deres egen tilværelse, og denne målsætning gælder selvfølgelig også for mennesker med sindslidelser. Derfor bør behandling, rådgivning og støtte altid være tilrettelagt på en sådan måde, at der tages udgangspunkt i det enkelte menneskes egne ønsker og behov.

For Venstre er det derfor vigtigt, at enhver behandling tager udgangspunkt i det enkelte men-

neskes behov og ikke i systemernes. Et menneske, der lider af en psykisk sygdom, har som ethvert andet menneske krav på en værdig behandling, respekt for sin integritet og endvidere krav på optimal retssikkerhed.

I perioden fra 1993 til 2001 har Venstre været medforslagsstiller til bevillinger til sindslidende til et samlet beløb af ca. 2.650.000.000 kr.

I erkendelse af de store mangler, omstillingen fra den gamle institutionspsykiatri til den moderne distriktspsykiatri viste, har Venstre været medforslagsstiller og støttet bevillinger til behandlingsboliger, støtte-/kontaktpersoner, væresteder, bedre fysiske rammer på hospitalerne, udbygningen af enestuer, hjemmevejledere, forslag om udarbejdelse af handlingsplaner m.v.

Vi har så i dag bedt regeringen oplyse, hvordan status er vedrørende behandlingen af de sindslidende i Danmark, og det er jo i virkeligheden ikke så godt. Jeg refererer til mine korte bemærkninger før og endvidere til de 34 forslag, som regeringens udvalg har fremsat.

Vi er nået et skridt videre, men der er stadig væk et stykke vej at gå, før vi når målet. Og hvad er målet?

Ja, målet for Venstre er, at medborgere med sindslidelser kan leve så almindeligt et liv som muligt, helst i egen bolig, eventuelt med familie og med uddannelse og med arbejde; hvis de er meget dårlige i bofællesskab eller i en behandlingsbolig efter eget valg.

Men først og fremmest skal en hurtig og effektiv behandling sikre, at den sindslidende ikke mister forbindelsen med familie, arbejdsplads og omgangskreds, at behandlingen kan opnås så tæt på hjemmet som muligt, at der lokalt er akutte behandlingsmuligheder, der er tilgængelige også uden for almindelig åbningstid, at der er kontinuitet i behandlingen, og det vil sige, at der er en snæver kreds af medarbejdere, som er involveret i indsatsen for den sindslidende, at eventuelle pårørende inddrages aktivt i tilrettelæggelsen af behandlingen, at de mere specialiserede behandlingsformer såsom psykiatriske hospitaler er indrettet på en måde, der sikrer den enkelte patients værdighed, dvs. med enestuer, mulighed for ture i frisk luft, beskæftigelse m.v.

Da det er af overordentlig stor betydning for Venstre, at en sindslidende som enhver anden borger har maksimal indflydelse på egen behandling, lægger vi stor vægt på, at det bliver muligt at få indført forsøg med frivillige behandlingskontrakter. Det må være enhver psyki-